

Kleurrijk en geworteld Gastarbeid in Zuilen door de jaren heen

Het Museum van Zuilen zet de schijnwerpers op gastarbeiders van Zuilen, met bijzondere en kleurrijke geschiedenis. Met behulp van bestaand filmmateriaal en nieuwe interviews portretteerden we 16 mensen met diverse achtergronden, die allemaal met hun eigen levensverhaal hun heil in Zuilen zochten. Niet in alle gevallen werden zij gastvrij behandeld.

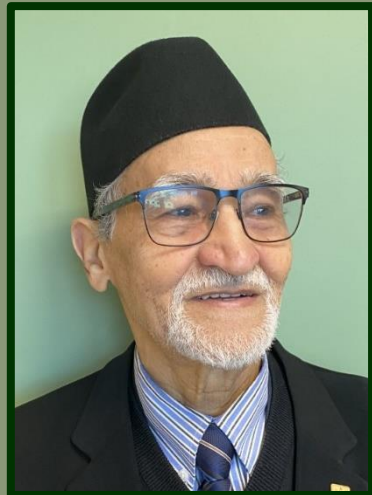
Velen verbleven in kleine en gehorige pensions samen met andere gastarbeiders. De omstandigheden op het werk waren veelal zwaar; het ging vaak om werk waarvoor oorspronkelijke bewoners hun neus ophaalden. Bovendien kregen gastarbeiders te maken met vooroordelen en discriminatie.

Toch zijn de meeste nieuwkomers uiteindelijk geworteld in Zuilen. Het wantrouwen onder oorspronkelijke 'Zuilenezen' verdween langzaam. **Gastarbeiders** lieten hun gezin overkomen toen dat eenmaal mocht, of stichtten hier een gezin. Ze namen deel aan het verenigingsleven en andere sociale structuren in de buurt. Gastarbeiders hebben hun stempel gedrukt op het leven en werken in Zuilen. Die sporen zijn tot op de dag van vandaag zichtbaar.

De tentoonstelling 'Kleurrijk en geworteld' wordt zaterdag 28 januari om 14:00 uur geopend door drie gastarbeiders: Omar, Vincent en Abderrahman. Welkom (maar bel tevoren even 06 20565655).

Omar Beqqali

Omar Beqqali uit Marokko

'Ik ben verslaafd aan sport'.

Omar Beqqali, noem hem een icoon, een markant figuur in Zuilen. Hij kwam als gastarbeider begin jaren zeventig vanuit Marokko naar Nederland. Sindsdien woont hij in Zuilen. Misschien heeft u hem zien hardlopen in het Julianapark, of kent u hem als buurtvader. Waar hij ook werkte als gastarbeider, zijn collega's konden hem niet bijhouden. Hij maakte er een sport van om de snelste te zijn. Over sport gesproken... in Marokko deed hij onder andere aan hardlopen, zwemmen, karate en judo. Inmiddels is de 80 gepasseerd en geniet hij van zijn pensioen, maar 'even stilzitten' komt nog steeds niet voor in zijn woordenboek. 'Ik ben verslaafd aan sport', zegt Omar. Waar hij maar kan, helpt hij een handje mee. 'Ik wil niet stilzitten in een hoekje', aldus Omar. Zijn jarenlange inzet als vrijwilliger voor de buurt leverde hem een lintje op van de toenmalige koningin Beatrix.

Omar is één van de drie mannen die de tentoonstelling openen. Hij doet dat samen met de volgende 'gastarbeider' die we ook graag even aan u voorstellen.

Vincent Fernandez

Vincent Fernandez uit Spanje

Hij kwam hier op de bonnefooi

Vincent werd geboren en groeide op in Spanje. Totdat zijn vader plotseling zei dat hij naar Nederland moest emigreren. Hij was pas 17 jaar oud. Waarom naar Nederland, weet hij tot op de dag van vandaag niet. Maar zo geschiedde en Vincent kwam in Zuilen terecht. Fernandez was geen 'klassieke' gastarbeider, die werd gecontracteerd door een bedrijf. Nee, hij was hier 'op de bonnefooi' en moest dus zelf maar aan werk en huisvesting zien te komen. Hij had ervaring als schaapsherder, maar daar kon hij hier niets mee. Uiteindelijk mocht hij bij Werkspoor aan de slag, in de ploegendienst. Dat was dus ook 's nachts werken, maar hij had tenminste werk. Als op het Werkspoorterrein de treinen voorbij raasden, sloeg soms de melancholie toe. Dan miste Vincent vooral zijn moeder. Ook al was het werk soms zwaar, Vincent kijkt er met voldoening en trots op terug. Tegenwoordig vertelt hij zijn verhalen graag door, bijvoorbeeld aan basisschoolleerlingen.

Abderrahman Ouzil

Abderrahman Ouzil uit Marokko

Uit liefde, uit mijn hart

Abderrahman Ouzil kwam, in het kader van de gezinshereniging, als jong kind in 1978 naar Nederland, omdat zijn vader als gastarbeider werkte in de Demkafabriek in Zuilen. Samen met zijn moeder en acht broers en zussen liet Ouzil het thuisland Marokko achter zich en kwam hij samen met zijn familie in Zuilen te wonen. Sindsdien heeft Abderrahman Zuilen niet meer verlaten en heeft hij een leven opgebouwd met zijn vrouw en kinderen in Utrecht. Nu zet hij zich, als buurtwerker, keihard in om van Zuilen een veiligere buurt te maken en zorgt hij voor meer verbinding in de wijk. Dit doet hij uit liefde en uit heel zijn hart. 'Op het moment dat je het gevoel krijgt dat je erbij hoort, doe je alles voor mensen. Op het moment dat je dwars ligt of pijn hebt, dan heb je geen poot om op te staan.'

Het is een mooi trio dat 'de', nee 'hún', tentoonstelling wil komen openen. Als u bij de opening aanwezig wilt zijn kan dat, maar laat het ons even weten altublieft: bel 06 20565655.

Nieuwe aanwinsten

Het Museum van Zuilen werd 7 januari verblijd met een lang gekoesterde wens. Die dag stapten de voorzitter van de Vereniging Vrijwillige Brandweer Zuilen, Erik Keer en Marcel van Westendorp het Museum van Zuilen binnen met een bijzondere aanwinst voor de collectie: De slanghaspel met slang en spuit, afkomstig van het in 1979 door brand verwoeste Pastoor Schiltehuis.

De haspel kreeg inmiddels al een mooi plaatsje in het museum.

Méer dan bijzonder was de bijdrage die gebracht werd door de heer A. van der Lee: tientallen schaalmodellen van wagons en locomotieven zoals die ooit bij Werkspoor werden gebouwd. Letterlijk een waardevolle uitbreiding van de collectie.

Slechts één van de vele wagons die bij Werkspoor werden gebouwd.